

لیلی گلستان افزود: از هر پنجاه کتابی که این روزها در ایران منتشر می‌شود دو کتاب خوب است و باقی باید برود سطل آشغال. حالا به این فکر کنید که این دست آثار اصلاً چرا منتشر می‌شود؟ برای خودم که ابهام است.

لیلی گلستان:

به گزارش اسپادانا خبر به نقل از مهر؛ لیلی گلستان با اشاره به اینکه به دلیل نبود قانون کپی‌رایت در ایران، انتشار چندین ترجمه از یک اثر امری دور از ذهن نیست، عنوان کرد: اگر این قانون وجود داشت و می‌شد حق انتشار کتابی را خرید، شاهد این اتفاقات نبودیم. در ایران کپی‌رایت رسمی وجود ندارد. چیزی که امروز هست خرید حق انتشار یک کتاب از سوی ناشر آن است اما اگر فرد دیگری هم آن کتاب را ترجمه کرد، مجرای برای اعتراض وجود ندارد.

وی در ادامه در پاسخ به سوال دیگری درباره تناسب میان میزان تالیف و ترجمه در ایران عنوان کرد: ترجمه قرار نیست به اندازه نیازی باشد که ما حس می‌کنیم. البته اگر می‌گویید چرا ترجمه در ایران زیاد شده است باید بگویم به خاطر این است که ما مولف چندان درجه یکی هم نداریم. فضای کشور ما چندان برای نوشتن و تالیف کردن فضای چندان مناسبی نیست و همین باعث شده که بسیاری از نوشتن دست بکشند. البته این را هم باید بگویم که در همه جای دنیا ترجمه زیاد ولی تالیف هم همپای آن می‌رود. در ایران اما تالیف نه اینکه بد باشد ولی پا به پای ترجمه پیش نرفته است و کمتر رغبتی به آن می‌شود.

گلستان افزود: از هر پنجاه کتابی که این روزها در ایران منتشر می‌شود دو کتاب خوب است و باقی باید برود سطل آشغال. حالا به این فکر کنید که این دست آثار اصلاً چرا منتشر می‌شود؟ برای خودم که ابهام است.

وی در بخش دیگری از سخنان خود در پاسخ به سوالی درباره تخریب منزل برادرش کاوه گلستان در تهران که از آن به عنوان منزل فروغ فرخزاد نیز یاد شده است گفت: منزل برای برادرم بود و وقتی ایشان فوت کرد، همسرش که ساکن انگلستان است، فکر کرد این منزل اینجا خالی بیافتد و خاک بخورد درست نیست و آن را فروخت. در طول این سال‌ها کسی هم نیامد بگوید که این منزل ارزش تاریخی دارد و بخواهد ثبت کند و البته همسر برادرم هم نخواست که خانه را نگاه دارد.